

Heinz Felix Geiringer werd op 12 juli 1926 geboren in Wenen. Hij was de zoon van Erich Geiringer (1901 – 1945) en Elfriede (Frizi) Markovits (1905 - 1998).

Hij had een zusje Eva. Heinz zat in Wenen bij Scouting.

Zijn vader was een succesvolle Joodse zakenman die in 1938 vanwege het toenemende antisemitisme in Oostenrijk met zijn gezin emigreerde. Geiringer trok naar Nederland, waar hij vennoot werd van een Brabantse schoenenfabriek, zijn gezin verbleef aanvankelijk in Brussel. Na het uitbreken van de oorlog wilde Geiringer zijn vrouw en kinderen naar Nederland halen. Dat lukte in februari 1940, het gezin kwam in Amsterdam op het Merwedeplein 46-I te wonen, tegenover de woning van Anne Frank. Heinz was een leerling van het Amsterdams Lyceum in 1940.

Met ingang van 1 september 1941 mochten joodse kinderen alleen scholen bezoeken die uitsluitend voor joodse leerlingen waren bestemd. Het Joods Lyceum in Amsterdam ging op 1 oktober 1941 van start met 350 leerlingen en werd gevestigd in het schoolgebouw aan de Voormalige Stadstimmertuin 1 in de Jodenbuurt. Heinz werd hier leerling tot hij in juli 1942 onderdook.

Na de Duitse inval probeerde het gezin tevergeefs naar Engeland te vluchten. In juli 1942, kort nadat Heinz een oproep kreeg om zich te melden voor tewerkstelling in Duitsland, dook het gezin onder. Fritzi en Eva kwamen op een adres in Amsterdam-Zuid, Erich en Heinz bij het echtpaar Katee-Walda in Soestdijk, aan de Noorderweg 11. Erich en Heinz gingen schilderen en maakten ook gedichten. Omdat hun onderduikgeefster Katee steeds meer geld ging vragen, moesten Erich en Heinz na circa twee jaar op zoek naar een ander onderduikadres. In Amsterdam werden ze ondergebracht op het adres Kerkstraat 225-II, maar ze vielen in de handen van een groep verraders bestaande uit Branca Simons, Miep Braams en Wim Houthuys, die hen vrijwel direct aan de SD uitleverde. Houthuys verraadde ook Fritzi en Eva, die op 16 mei 1944 worden gearresteerd. Hij was achter hun onderduikadres aan de Jacob Obrechtstraat 79B gekomen door ze te volgen nadat ze Erich en Heinz hadden opgezocht. Vanuit Kamp Westerbork werd het gezin op 19 mei 1944 met 453 personen naar vernietigingskamp Auschwitz-Birkenau gedeporteerd.

Auschwitz was een concentratiekampcomplex dat tijdens de Tweede Wereldoorlog door nazi-Duitsland rondom de Poolse stad Oświęcim (Duits: Auschwitz) in het geannexeerde deel van Polen werd opgezet. Auschwitz was het grootste van alle Duitse concentratiekampen en bestond aan het einde van de oorlog uit Auschwitz I (het basiskamp ten zuidwesten van de stad), Auschwitz II-Birkenau (het vernietigingskamp ten westen van de

stad), Auschwitz III-Monowitz (een werkkamp ten oosten van de stad bij de IG Farben-fabriek) en tevens tientallen subkampen. Ongeveer 1,3 miljoen mensen werden naar Auschwitz gedeporteerd. Van hen zijn er ongeveer 1,1 miljoen om het leven gekomen; het grootste deel van de slachtoffers werd vergast. Van 1940 tot en met begin 1942 was het Auschwitz-complex voornamelijk een concentratiekamp; gevangenen kwamen om het leven door de combinatie van grove mishandeling, uitputting en ziekte. Vanaf het begin van 1942 tot oktober 1944 was de actieve massamoord op Joden net zo'n belangrijke functie van het complex.

Toen duidelijk werd dat de Russen optrokken om Nazi Duitsland te vernietigen werd zoveel mogelijk bewijsmateriaal vernietigd. Onderdeel hiervan was de evacuatie van Auschwitz, die in het tweede deel van 1944 op gang kwam. Via zogenoemde dodenmarsen werden gevangenen lopend getransporteerd naar concentratiekampen dieper in het Derde Rijk. Op 27 januari 1945 trokken de eerste troepen van het Rode Leger het kamp binnen en werd Auschwitz bevrijd.

Heinz en zijn vader zijn uit Auschwitz op 18 januari 1945 geëvacueerd naar concentratiekamp Mauthausen. Na een dodenmars van 7 dagen kwamen ze daar op 25 januari aan en daar is Heinz waarschijnlijk op 26 april 1945aan uitputting overleden. Hij bereikte de leeftijd van 18 jaar. Ook zijn vader overleefde het kamp niet.

Zijn moeder en Eva werden in januari 1945 door het Russische leger bevrijd en geëvacueerd maar het oosten van Rusland. In mei 1945, werden zij gerepatrieerd naar Amsterdam. Na de oorlog vonden Fritzi en Eva in Soestdijk de kunstzinnige productie van vader en zoon onder een zoldervloer terug, samen met een briefje waarop staat: *'Eigendom van Eric en Hein Geiringer uit Amsterdam die ondergedoken zijn en de spullen na de oorlog weer komen halen'*. In 1953 hertrouwde Fritzi Geiringer met Otto Frank, de vader van de destijds al wereldberoemde dagboekschrijfster Anne Frank.

Zijn naam komt voor op het monument in Het Amsterdams Lyceum, opgericht ter nagedachtenis aan de docenten, oud-leerlingen en leerlingen van Het Amsterdams Lyceum die tijdens de Tweede Wereldoorlog in Nederland, concentratiekampen en in Nederlands-Indië om het leven zijn gekomen.

Meer informatie

[Heinz Felix Geiringer \(joodsmonument.nl\)](http://joodsmonument.nl)

[Heinz Felix Geiringer \(oorlogsgravenstichting.nl\)](http://oorlogsgravenstichting.nl)

[Eva Geiringer Schloss \(zuidelijkewandelweg.nl\)](http://zuidelijkewandelweg.nl)

[Heinz Felix Geiringer \(1926 - 1945\) - Genealogy \(geni.com\)](http://geni.com)

[Geiringer \(verzetsmuseum.org\)](http://verzetsmuseum.org)

[Amsterdam, monument in Het Amsterdams Lyceum - Nationaal Comité 4 en 5 mei :](#)

[Nationaal Comité 4 en 5 mei](#)

[Heinz Felix Geiringer - Kamp Westerbork, De Digitale Collectie](#)

Foto: Heinz als padvinder Wenen - 1937, familiealbum van Eva Geiringer Schloss

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op <http://vrijheid.scouting.nl> voor meer informatie en alle andere verhalen.